

τὴν ἀνὰ Σηστὸν ἄγουσιν Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ·
 πασσυδίῃ δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἡμᾶρ ἰκέσθαι,
 ὅσσοι ναιετάεσκον ἀλιτρεφέων σφυρὰ νήσων, 45
 οἱ μὲν ἀφ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλίας ἀπὸ Κύπρου·
 οὐδὲ γυνή τις ἔμιμνεν ἐνὶ πτολίεσσι Κυθήρων,
 οὐ Λιβάνου θυόεντος ἐνὶ περὺγεσσι χορεύων,
 οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπετο τῆμος ἑορτῆς,
 οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονος ἀστὸς Ἀβύδου, 50
 οὐδέ τις ἠιδέων φιλοπάρθενος· ἦ γὰρ ἐκεῖνοι,
 αἰὲν ὀμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
 οὐ τόσον ἀθανάτων ἀγέμεν σπεύδουσι θυηλάς,
 ὅσσον ἀγειρόμενοι διὰ κάλλεα παρθενικάων.
 ἦ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπώχετο παρθένος Ἥρώ, 55
 μαρμαρυγὴν χαρίεσσαν ἀπαστράπτουσα προσώπου
 οἷά τε λευκοπάρηος ἐπαντέλλουσα σελίγη.
 ἄκρα δὲ χιονέης φοινίσσετο κύκλα παρειῶν,
 ὥς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἦ τάχα φαίης
 Ἥροῦς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα φανῆναι· 60